

פריז

יוצא לאור ע"י בית ההוראה "מעין טהור"

עלון מס' 19
תשפ"ב



ע"ש מרן הראשון רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

בנשיאות מורנו הנאון הגדול ר' ברוך שרגא שליט"א
בראשות הרה"ג ר' יעב נסיר שליט"א

רמת שלמה - גילה

0527-150-637



הלכה למשה

הלכות אקטואליות ומעשיות

מתוך סדרת הספרים שו"ת הלכה למשה ופסקי שבת

מאת הרב יניב נסיר שליט"א

ראש בית ההוראה ומח"ס שו"ת הלכה למשה ומו"ץ דק"ק מחנה אפרים

לכבוד הופעת הספר החדש "פסקי שבת" שיצא לאור, הננו להביא מקבץ פסקים מצויים שבאו בתוך הספר

מצות מלבושי השבת

מצות מלבושי השבת

דרשו חז"ל (שבת קיג.) על הפסוק "וכבדתו מעשות דרכיך", וכבדתו,

שלא יהא מלבושך של שבת כמלבושך של חול. ועיקר מצות המלבושים של שבת כוללים שני דברים, האחד שיהיה ניכר במלבושו

שלוש בבגדי שבת לכבוד השבת [כן מבואר מדברי הגמ' בשבת הנ"ל. וכ"כ רב נסים גאון (מסכת שבת שם) ורחצת וסכת ושמת שמלותיך, אמר ר' אלעזר אלו כלים של

שבת. בגמ' דפאה גרסי בני מערבא (ירושלמי פרק ח הלכה ז) אמר ר' חנינא צריך אדם שיהא לו שני עיטופין אחד לחול ואחד לשבת, מה טעם שנאמר (רות ג) ושמת שמלותיך עליך, וכי ערומה היית? אלא אלו בגדי שבת, כדדרש ר' שמלאי בציבורא בכון חבריא

לקיבוליה, אמרו ליה וי לנא כעטיפתנו בחול כך עטיפתנו בשבת, אמר להם אעפ"כ אתם צריכין לשנות, עכ"ל. וכ"ה בשאלתות דרב אחאי גאון (ריש פרשת בראשית, בחלק מהגרסאות). ומבואר שצריך שיהיה לאדם מלבושים מיוחדים לשבת ושלא יהיה לבושו

כמלבושו בחול. אלא שמדברי הירושלמי שהביא רב נסים גאון, שבי"צ צריך אדם שיהא לו שני עיטופין, משמע קצת שהעיקר הוא בעיטוף, והיינו המלבוש העליון וכמו לבוש

חליפה של זמננו שלובשים ע"ג החולצה, וכמו שהארכתי בזה בספרי שו"ת הלכה למשה (ח"ב סי' ו אות א-ב) ש"ע"טוף" היינו הלבוש העליון. וגם לתלמוד דידן כשלוש חלק

מהבגדים של שבת- כמו חליפה, ממילא מלבושו של שבת אינו כמלבושו בחול. **והשני שהבגדים יהיו נקיים ומכובסים** [כן מבואר בדברי הרמב"ם (פ"ל מהלכות שבת

ה"ג) שכתב וז"ל: ומכבוד השבת שילבש כסות נקיה, ולא יהיה מלבוש החול כמלבוש השבת, ואם אין לו להחליף משלשל טליתו כדי שלא יהא מלבושו כמלבוש החול, ע"כ.

ומדבריו מבואר יוצא שבמלבוש בגדי שבת בעינין תרתן, האחד שיהיה הלבוש נקי ומכובס, והשני שיהיה הברל בין לבוש השבת ללבוש החול ע"י בגד המיוחד לשבת, ונראה שהוא

משום שיהיה ניכר שכיבד את השבת. **ולפי זה כל שכל בגדי נקיים ומכובסים, וגם לובש בגד שניכר שהוא מיוחד לשבת כמו חליפה המיוחדת לשבת,**

הרי שקיים המצוה כראוי. ולכן נראה שאין חובה לייחד לשבת חולצות לבנות מיוחדות או שאר פרטי הלבוש, כל שלובש חליפה מיוחדת לשבת כנ"ל [פסקי שבת ח"א חלק התשובות סי' ד]. ובגד שנשאר נקי משבת

שעברה כמו מכנסיים, אין חובה לשוב ולכבסו [ספר שלחן שלמה (ח"א עמ' א). וע"ע בשו"ת אור לציון (חלק ב פרק טז אות ב) שכתב שאין צריך לכבס אלא את

הבגדים שנוגעים בגוף ומתלכלכים בזיעת תדית, כגון הבגדים הפנימיים והחולצה, אבל המכנסיים והבגד העליון אין צריך לכבס בכל שבוע, אלא רק כשהם מלוכלכים].

נעלי שבת

הדבר ברור שבדורנו זה שכל הלבוש מצוי מאוד, ובקלות יותר, חובת ההשתדלות בזה גדולה יותר ללבוש בגדי שבת נאים ומיוחדים כפי

יכולת האדם [בש"ע כתב מרן (סימן רסב סעיף ב) וז"ל: ישתדל שיהיו לו בגדים נאים לשבת, ואם א"א לו, לפחות ישלשל בגדיו למטה דרך כבוד. והוא לשון הטור שם. ולשון "שתדל", משמע לכאורה שאינו חייב כ"כ, אבל עיין מה שהארכנו בפסקי שבת ח"א

בחלק התשובות (סי' ד אות ג-ו) שדעת הפוס' שלשונו "שתדל", היינו שהחובה על האדם להשתדל לקיים המצוה. ועיין להגרי"ז בשלחן ערוך הרב (סימן רסב סעיף ג) שכתב: חייב

כל אדם להשתדל שיהיו לו בגדים נאים לשבת "כפי יכולתו". וכ"כ המ"ב (סי' רסב סק"ו). וממילא הדבר ברור שבדורנו זה שהכל מצוי ביותר חובת ההשתדלות גדולה. **ולכן אדם ממוצע יש עליו מצוה גם לייחד נעליים המיוחדות לשבת, שהרי הדבר**

ביכולתו [כן יש ללמוד מן האמור שאדם ממוצע יש עליו מצוה גם בנעליים המיוחדות לשבת, שהרי הדבר ביכולתו. וכ"כ בספר חזון עובדיה (ח"א עמ' כז-לא) וע"ע במה

שכתבתי בספר פסקי שבת ח"א בחלק התשובות (סימן ד אות ח)]. **אולם כאמור עיקר החובה היא רק בבגדים מכובסים והיכר בבגד שבת מיוחד, וממילא אין**

חובה בנעליים מיוחדות, אבל צריך לצחצחם בכדי שיהיו בכלל שאר הבגדים ה"מכובסים".

הנוהגים כחכמי המקובלים

לפי דעת האריז"ל, טוב מאוד שיחליף בשבת כל בגדיו בבגדים המיוחדים לשבת (ז"ל פרי עץ חיים (שער השבת פרק ד'): בענין המלבושים של שבת אמר לי מורי

ז"ל ענין אחד שצריך לכיין, ונלע"ד כי גם לזולתו תועיל הכוונה, והוא שטוב מאוד ששום מלבוש או כיצא בו מכל מה שהאדם לובש בשבת, אין ראוי שיהיה עליו בימי החול ואפי'

החלוק של שבת אין ראוי ללבושו בימי החול, עכ"ל]. **ומדברי האחרונים משמע דהיינו אפילו בבגדים התחתונים כמו הגופיה ובגד תחתון** (המגן אברהם

(סימן רסב ס"ק ב) כתב וז"ל: ובכתבים איתא טוב שלא ילבוש בחול "מכל מה שלבש בשבת אפי' חלוק". וכ"כ המ"ב (סק"ח). ומדבריהם נראה שע"פ הסוד צריך להחליף כל הבגדים כולם. ובספר הלכה ברורה (חלק טו עמ' 125) למד מדבריהם שצריך להחליף אף הבגדים

התחתונים ממש, אלא שכתב שמנהג העולם לא להקפיד בזה. וכ"כ מדברי הפרי עץ חיים הנ"ל (שער השבת פרק ד'). ועיין להבן איש חי (שנה שניה לך לך סעיף יח) שכתב: יזהר

ליחד בגדים נקיים וטובים לכבוד שבת, והעולם לא נהגו לייחד לשבת החלוק והמכנסיים, מיהו הנזהר בזה תע"ב. ונודע כי רבינו האריז"ל היה נזהר בזה, והזהיר את רבינו מהר"ו ז"ל כשילבוש החלוק של שבת בע"ש לכיין בשם קדוש זהירא"ל, וכונה זו מועלת להמשיך

הקדושה אליו. **והוא דרך חסידים ואנשי מעשה, ואין מנהג העולם להיזהר בזה** [כמבואר בדברי הבא"ח וההלכה ברורה הנ"ל].

ללבוש בגדי שבת בשמחות

מותר ללבוש בגדי שבת בשמחות וכדומה [כ"כ בספר הלכה ברורה (חלק טו עמ' 125). וע"ע בפסקי שבת ח"א חלק התשובות (סימן ד בהערה) שהבאתי לזה ראיה מעצם מקור הדין בגמ'].

הנמצא לבדו בבית

כל דיני כבוד ועונג שבת נוהגים אפילו כשהאדם נמצא לבדו בביתו ובכל מקום שהוא, כי לכבוד השבת הוא עושה. ולכן יזהר בכל דיני הלבוש

אפילו הוא יחידי ואין איש עמו [כה"ח סי' רמב סק"ב]. **וכן הדין לנשים ואשריהן** [כ"כ המ"ב סי' רסב ס"ק יא].



מתוך דרשות ומאמרי ראש בית ההוראה שליט"א

פניני דעת

נשהבן היה בגובה של חצי מטר, היכן היית?

היית?...

אבא אכפתי הגיע אל רבו ורוחו סוערת, רבי, מה אני עושה? בני מתנהג כמו פרחח ולא שומע לקול הוריו ומוריו.

מה הגובה של בנך? שאלו הרב.

מה?? תמה התלמיד לפני רבו, מחילה אבל הרב לא הבין אותי, הבריאות והגדילה של הילד בסדר גמור ברוך ה', אבל ההתנהגות...

הבנתי, השיבו רבו, אבל שאלתי מה הגובה שלו?

מטר וחצי, השיב האב בחוסר הבנה.

הבנתי, וכשהבן היה בגובה של חצי מטר, היכן היית?...

"מה עושים? אין לו חשק ללמוד גמרא, הוא מחפש כל הזמן איך להתחמק מהשיעור, הרבה פעמים הוא מחפש תירוצים להישאר בבית... הוא ילד טוב, אבל נראה לי שהוא באמת לא "מתחבר" ללימוד...

זו שאלה מורכבת וקשה שנשאלים לא פעם,

התשובה לכך גם היא מורכבת ודורשת עבודה רבה, אולי נעמוד עליה בפעם אחרת, אבל עכשיו ברצוני לדבר על שורש ה"בעיה", זאת אומרת ללמוד יחד כיצד ננהג נכון עם הילדים הרבים בכדי שלא להגיע למצב זה. ובמילים אחרות לדאוג לענין כשהוא בגודל של חצי מטר ולא בגודל מטר וחצי.

כתב הרמב"ם (הלכות תשובה י, ה): אמרו חכמים לעולם יעסוק אדם בתורה ואפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה, לפיכך כשמלמדין את הקטנים ואת הנשים וכלל עמי הארץ אין מלמדין אותן אלא לעבוד מיראה "וכדי לקבל שכר", עד שתראה דעתן ויתחבמו חכמה יתירה מגלים להם רז זה מעט מעט ומרגילין אותן לענין זה בנחת עד שישגיגוהו וידעוהו ויעבדוהו מאהבה.

הרמב"ם נותן לנו כאן מתכון מצליח, פטנט רשום ללימוד התורה, עם הבנים עובדים על ידי קבלת שכר- כאן ועכשיו.

אני שואל בכנות, למה שילד או נער שעומד לפניו לימוד שמטריח ומאמץ אותו, והרבה פעמים גם לא מעניין אותו כל כך, יטרח ללמוד במקום שישחק או יתבטל? הרי אם

נתבונן נראה שזה לא נורמלי לבקש מילד לרצות ללמוד, לאהוב ללמוד, מה הוא נולד הרב עובדיה או הרב אלישיב? יקח לו זמן עד שהוא יגדל, יקבל ויבין את מתיקות התורה.

אז מה עושים? "מחביאים" את הלימוד מתחת עטיפה נוצצת ומושכת, לימוד משניות (שאניו חלק מהלימוד המחויב במוסד שהילד לומד) יחד עם הילד שבסופו מובטח פרס גדול שישמח את הילד וימריץ אותו, גורם לילד משיכה עצומה ללימוד-לפרס. יחד עם זה חשוב שיקבל מהסביבה הקרובה בפרט וגם הרחוקה משוב ועידוד רב על הלימוד, וזאת נעשה על ידי "סיום חגיגי" יחד עם קרוביו ואוהביו, הילד מקבל חיזוק ועידוד מהסובבים "איזה תלמיד חכם אתה!", ואט אט נבנית ההבנה בהכרתו, שווה ללמוד... כיף ללמוד.

עם הזמן ההרגל הופך לטבע ולימוד התורה נטבע בדמו של הילד, וכשהוא גודל יותר יש לו בסיס והבנה איך לומדים, וגם הוא כבר רכש מושגים רבים מעולם המשנה- שחופף לגמרא והדברים אינם זרים לו. כך נכון לבנו את הקרקע שתהיה פורייה לעליה ושמחה בתורה.

וכמוכן כל נשכה, מעל הכל, תפלה ותפלה ותפלה. ויהי רצון ונזכה כולנו לבנים מאירים בתורה ויראה ה' טהורה בעלי מדות טובות ומוצלחים בכל מידה נכונה, אמן.

נשרות הקפה: כאשר משתמשים בפולי קפה טחונים 100% טהור, מעיקר הדין אותם פולים אינם צריכים כשרות.

היות והם מגיעים כמות שהם מדרום אמריקה או אפריקה ואף אין איסור בישולי גויים בקליית הפולים, היות ואין הקפה עולה על שולחן מלכים ללפת בו את הפת. ואין בו טעמים כך שאין חשש להוספת תמציות.

ומי שבכל זאת ליבו נקפו, יכול לבקש מבעל החנות לראות את האריזה. וכן הדין כאשר באותו מקום משתמשים בקפסולות קפה, כאשר הוא טהור ללא טעמים, מעיקר הדין אינם צריכים כשרות. וכיום רוב ככל אותם קפסולות המשווקים כאן בישראל, נושאים כשרות.

נשרות החלב: כאן בארץ ישראל אין מכירת חלב נוכרי בחנויות. המינימום הוא חלב בכשרות רבנות רגילה שאינה מהדרין. וטעם הדבר שאין החלב מהדרין, בעיקר משום חשש חליבה בשבת בדרך האסורה. מכל מקום דעת רוב הפוסקים להתיר בדיעבד חלב כזה בשתייה. ואף לאותם המחמירים, ניתן לבקש לראות באיזה חלב משתמשים ויתכן והוא מהדרין.

השתמשות במכונה בשבת: להלכה אף אם השתמשו במכונה בשבת, הכלי לא נאסר.

בישולי גויים: דעת רוב ככל הפוסקים שאין איסור בישולי גויים בשתיית הקפה. ולכף אף אם מי שמכין את הקפה הוא גוי, מותר בשתייה.



הרב אליהו חיים פנחס שליט"א מחבר הספר "הנשרות למעשה"

לקנות קפה ללא תעודת נשרות

שאלה:

פעמים רבות בכבישים בין עירוניים אנו עוצרים בתחנות ריענון אך מגלים שהמקום ללא תעודת כשרות היות והוא פתוח בשבת, האם מותר לקנות שם קפה הפוך וכיוצא בזה?

תשובה:

בראש ובראשונה יש להבהיר, מקום ללא תעודת כשרות מכל סיבה שהיא, יש לאדם דתי למנוע את עצמו מלהיכנס למקום זה שלא לתת יד וסיוע למחלל שבת, ומשום מראית העין שלא יאמרו גם שומרי תורה ומצוות קונים כאן. כאשר יש הכרח וקשה להימנע, יש לחלק בין דברים סגורים עם כשרות כגון במבמה ובסלי שתיה וכדומה, שמותר [למעט לאחר הפסח משום מכירת חמץ]. לבין דברים בהכנה עצמית כגון כריכים, דברים מבושלים, שאסור לקנות היות ואין כל פיקוח כשרות באופן הכנת אותם מאכלים.

לענין קניית משקה הקפה, החששות: **א.** כשרות הקפה **ב.** כשרות החלב **ג.** השתמשות במכונה ביום השבת **ד.** בישולי גויים.

הרב אליהו כהן צדק שליט"א



יש לך מושג

טופח על מנת להטפוח

"טופח על מנת להטפוח" הוא דבר רטוב שאם יגע בדבר זה תירטב ידו בשיעור שידו תרטיב דבר אחר. לדוגמא- הנוגע במלפפון רטוב ואח"כ נוגע בשולחן והוא נרטב- זה "טופח על מנת להטפוח".

ומוזכר בכמה ענינים בהלכה, וכגון לענין האוכל דבר שהוא רטוב מאחד מז' משקים, יין, דבש, תמרים, שמן זית, חלב, טל, דם, מים.

וסימנם: י"ד שח"ט ד"ם, הדין שצריך ליטול ידיו בלא ברכה, מדין "טיבולו במשקה", ודוקא כשהמשקה על גבי המאכל הוא בשיעור של "טופח על מנת להטפוח" (עיין הלכה ברורה ח"ח סימן קנה שער הציון סקל"ב).



ברוך שאמר

שו"ת אקטואליות ממוה"ר הגאון הגדול ר' ברוך שרגא שליט"א ראב"ד ירושלים ונשיא בית ההוראה "מעין טהור"

שאלה:

אמא שלי יהודיה והאבא גוי. האם אני צריך להודיע את זה בשידוכין?

תשובה:

הגמרא אומרת במסכת יבמות (מה). שהיה מגיע שאלה שהאבא גוי והאמא ישראל מהו לענין היתר נישואין? היה רב יהודה מציע לו שילך למקום שלא מכירים אותו וישא בת ישראל, שאם יכירו אותו שהאבא גוי, לא יתנו

לו בת ישראל. או אפשרות אחרת שיתחתן עם אשה שהאבא שלה גוי והאמא ישראלית, יתחתנו מין במינו. וכך היה עונה גם רבא לשאלה כזו שיצא לגלות למקום שלא מכירים אותו ויתנו לו בת ישראל. ולכאורה משמע מכך שאין צריך לגלות שאבא שלו גוי, שאם צריך לגלות מה יואיל לו שילך למקום שלא מכירים אותו שם, שהרי הוא יצטרך לגלות להם, אלא ודאי לא חייב לגלות. וכתב בשו"ת משיב דבר, כל זה דוקא אם הוא הולך למקום שלא מכירים ולא יכירו לעולם ואין להם מזה בוש, אבל אם יש אפשרות שיוודע הדבר אחרי החתונה, צריך להודיע לה מראש כיון שעלול להיגרם צער למשפחה.

וכ"כ בשו"ת ציץ אליעזר (ח"ז סי' מט ג') שצריך להודיע, ואם לא מודיע יש בזה אונאה, ואם לאחר מכן יתבע הצד השני את הצד הראשון לבית דין, ימצא אוזן קשבת לטענתו. ומה שבגמרא רב יהודה ורבא היו מציעים להם ללכת לגלות ויקחו בת ישראל כשירה, זו היתה רק הוראת שעה כדי לפרסם ההיתר של גוי הבא על בת ישראל שהולד כשר. כי לדעת רבי יצחק בר אבדימי גוי שבא על בת ישראל הולד ממזר. וכיון שרצו לפרסם ההיתר לכן אמרו לו שישא אשה כשירה. אבל להלכה אע"פ שאנחנו פוסקים שגוי הבא על בת ישראל הולד כשר, מ"מ הוא פגום לכהונה (וכמ"ש באהע"ז סימן ד'). לכן זה נחשב פגם גדול וחייב להודיע. ובפרט שיש שמקפידים מאוד על היחוס משום שאין השכינה שורה אלא על משפחות מיוחדות בישראל, אין ספק שמן הישר ומן ההגינות צריך להודיע לכך על צד השני, ולכל הדעות אם שואלים אותו צריך לומר את האמת.



הרב בן ציון
אבא שאול זצ"ל
ראש ישיבת פורת יוסף
בעל האור לציון הלכה ומוסר
נלב"ע י"ט בתמוז ה'תשנ"ח

שתהיו עמלים בתורה

ידועים דברי רש"י ז"ל על הפסוק "אם בחקתי תלכו וגו'" שתהיו עמלים בתורה עכ"ל. עמל התורה פירושו להתעייף מלימוד התורה, על דרך שאמרו בהגדה של פסח "את עמלנו — אלו הבנים". כמו שאדם עמל עבוד בניו, נגד ויותר מכוחותיו הטבעיים, מנדד שינה מעיניו, ולפעמים נשאר ער לילות שלמים, טורח בסידורם ובטיפולם. כך בלימוד התורה, וזה נקרא עמל. וכל עוד שחש האדם שיכול ללמוד — ילמד, ולא ידאג על השינה, שאם צריך הוא לישון, השינה תבוא מאליה וישן. כל זאת יבדוק האדם על פי בוחותיו, שלא יפריז יתר על המידה ולמחרת לא יובל ללמוד בראויו. ומאידך גיסא לא ימעט מהיבולת, ודרוש לזה מאזני זהב, כי אדם קרוב אצל עצמו ורוצה את צרבי גופו.

להתייגע בתורה — בתחילת הדרך קשה, אבל אח"כ מתרגלים. ויש ביכולת האדם לשנות את טבעי גופו, ויכולים לראות זאת אצל בחורים צעירים שנמצאים בתפקיד, שמתרגלים ליעזון מעט מאוד, ולהתייגע בהליכה מרובה וכו'. כך צריכים אנו להרגיל את עצמנו ליעיפה בתורה. ובחור שמתרגל להתייגע, גם כשתדקן לא יתעייף.

ואין ספק שאם יחשוב על הריחו שיעזיג בטוף, יקל מעליו טורח העמל. נתאר לעצמינו אם יאמרו לאדם שיפליג במשך שבוע ימים בספינה מליאה דגים מלוחים המפיצים ריח מאוס, ותהיה לו אפשרות להסתדר שם בצורה כל שהיא, ובסוף יקבל דירה בחנם, הלא בודאי יסכים. ומדוע בכדי להשיג תורה לא מסכים לטרוח כל כך? אני הייתי מסכים להפליג בספינה זו עשרים שנה אם אדע את כל התורה, ודאי שזה בדאי, ומה נחשבים דירה או מליונים לעומת הריחו של עמל התורה, כאין וכאפס נחשבו!

הגאון הגדול ר' יוסף ליברמן שליט"א
ראש ישיבות שומרי החומות. ורב דקהל סדיגורה
מח"ס "משנת יוסף"



רב אורה

האכלת פירות שביעית כ"טיפ" לעובדים זרים

בס"ד י"ט סיון תשע"ד

תתברך משמי מעונה, כהן שדעתו יפה, ה"ה ידידי רחמיאי הרה"ג החו"ב שלשלת כהנים מיוחסים מו"ה גמליאל בהריא"ד רבינוביץ שליט"א, מחבר ספר "גם אני אודך" הנודעים ומבדרן בני מדרשא. אחדשה"ט,

העלית שאלה חשובה, בעובד או עובדת נכרים העובדים אצלו, שבנוסף לשכרם שמשלמים להם, מוסיפים להם "טיפ", ר"ל נתינה קטנה איזה מאכלים או פירות, שיש שאוכלים שם במקום שעבדו, אבל ע"פ רוב הם לוקחים זאת לביתם. - האם מותר לתת להם פירות שביעית.

בספרא (תורת כהנים פ' בהר ט, א, ז) דרשו חז"ל, והיתה שבת הארץ "לכם" לאכלה ולא לגויים, ופי' חזון איש (יג, כו) שהאיסור מדרבנן וקרא אסמכתא, והטעם שאין הגוי אוכלם בקדושת שביעית [וגם אכילתן אינה נחשבת לאכילה בקדושת שביעית]. - וכ"ה בתוספתא (שביעית ה, יד), ובהמשך: ואם היה שכיר שבת [ר"ל שבוע] או שכיר חודש או שכיר שנה או שבוע [שבע שנים], או שקצץ מזונותיו עליו, הרי הוא כאנשי ביתו ומאכילין אותו (לשון הרמב"ם שמיטה ויובל ה, ג).

וע"פ הר"ש משאנץ (לתו"כ) ומהר"י קורקוס (לרמב"ם) מבאר הדרך אמונה (ה, יג), דבשכיר לזמן ארוך, מזונותיו עליו, שאין הולכים לבתיהם, וא"כ הרי הם כא' מאנשי הבית, וכמו שכולם אוכלים פירות שביעית, כן אלה אוכלים עמהם, דהקילו חז"ל בזה [אא"כ קצץ לו בשכרו שיאכל אצלו, אז ה"ז פורע חובו מפ"ש, והרמב"ם איירי שקצץ שיאכל אצלו כא' מאנשי הבית חוץ משכרו שנותן לו. (כנלע"ד עפ"ד הדרך אמונה ה, ג)].

לפ"ז העובדים הזרים העובדים אצלנו, אינם תובעים את ה"טיפ" של המאכל, אלא שאם נותנים להם אומרים תודה רבה [ואין נתינתה ישראל להם משום לא תחנם, כי היהודי לטובת עצמו נותן, בכדי שהעובד ימשיך ויתמיד בעבודתו לעשותה טוב].

אבל הני מילי אם במקום עבודתם אוכלים את ה"טיפ", שאז אפשר לומר עליו שהוא כאנשי ביתו, וכיון שהוא איסור דרבנן כנ"ל, אפשר להקל אפילו אינו שכיר קבוע, אלא בא רק פעם בשבוע, אבל בקביעות, וקביעות זו נמשכת לפעמים כמה שנים. - אבל כמו שמצוי מאד, שלוקחים ה"טיפ" אתם ואוכלים בביתם או במקום אחר, אי אפשר לכוללם בכלל "אנשי ביתו", אלא שנותן בגד יחסי עובד ומעביד, ואז אין ליתן להם בפירות שביעית, אלא יתן דבר שאין עליו שום זיקת שביעית. - וכש"כ אם העובד לוקחם להאכיל לבני משפחתו, ואלה אינם נחשבים כאנשי ביתו של הישראלי.

בדשה"ט בברכה נאמנה
יוסף ליברמן

יצא לאור!!!



הספר החדש מעטיר בהסכמות נלהבות ממדולי הדור שליט"א שעיטו בספר ושימחו אותו במאוד.

הספר הראשון בסדרת ספרי המכון - פסקי הלכה, הספר הנפלא "פסקי שבת", הכולל הלכות שבת להלכה ולמעשה כסדר השלחן ערוך, עם משיא ומתן בדברי הפוסקים ומקורות נאמנים.

מאת מורנו ראש בית ההוראה הרב הגאון ר' יניב נסיר שליט"א, ראש בית ההוראה מעין טהור, ומחבר סדרת הספרים שאלות ותשובות הלכה למשה ג' חלקים שרבים נאותו לאורם

שקליפות ביצים אינם מוקצה?
שמות לקטנים לשחק בחיות מחמד בשבת?
שמות להדליק נרות שבת על ידי נורות לדים?
כל זאת ועוד פסקים רבים בספר

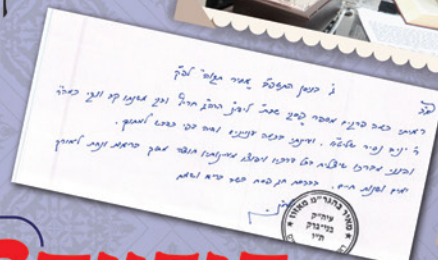
הידע?



הראש"ל מקבל את הספר לידי



מנחם הראשון לציון הגאון ר' יצחק יוסף שליט"א



מנחם ראש הישיבה הגאון ר' מאיר מאזוז שליט"א ראש ישיבת כסא רחמים

ראש ראיתי גליונות הספר העתה אמר שפר פסקי שבת, אשר חיבר בכוון ידיו נפשי היקר והנעלה שוקק באהלה של תורה לילה כיום יאיר בחשיבה כאורה הרה"ג ר' יניב נסיר שליט"א ראש בית ההוראה מעין טהור... והכל עשה בשפה ברורה ובהירות נפלאה, ואף נשא זנתן עמי כמה פעמים בכמה פסקים, וזכה במשך השנים לכתוב כמה וכמה חיבורים נפלאים.. דוד יוסף.



הגאון הגדול הרב דוד יוסף שליט"א חבר מועצת חכמי התורה



מוה"ר הגאון הגדול ר' ברוך שרגא שליט"א ראב"ד ירושלים ונשיא בית ההוראה "מעין טהור"

ניתן להשיג בחנויות המובחרות ובכל רחבי הארץ בפלאפון: 0527-150-637



הוצאה והפצה: "יפה נוף" ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

ניתן להשיג גם ברשת חנויות "יפה נוף-פלדהיים": ירושלים - סופרסטור מאה שערים 17 | צומת בר אילן 1 | גבעתי שאל 28 | בית הדפוס 32 | מודיעין עילית - קרית ספר אבני נזר 26 | שדי חמד 1 | חדש! ברכפלד רבי יהודה הנשיא 14 | בית שמש - חדש! שכונת חפציבה רחוב בן איש חי 29 | חזון איש 17 | בני ברק - רבי עקיבא 130 | חדש! אהרונביץ 19 (מול מרכז רימונים) | ברטנורא 3 | רבי עקיבא 43 | עזרא 45 | אשדוד - יוסי בן חלפתא 10 רובע ז' - ענק הספרים | פתח תקוה - קהילות יעקב 4 - גני הדר | חדש! ההסתדרות 2 פינת רוטשילד | אלעד - יהודה הנשיא 90 | חדש! קרית גת ר' נתיבות שלום 2 (בבניין בית הכנסת קרעטשניף) | רכסים - סביון 39 (בנה ביתך).